

Biografie over; 'Het Oale Pasteurke' door Fons Lucas.

Op 24 juli 2020 is het 60 jaar geleden dat Pastor Th. van Ewijk tot priester werd gewijd. Hij werd geboren op 10 mei 1932 in Lent wat nu bij Nijmegen hoort. Theo groeide op als 5^e in een gezin van 7 kinderen. Hij had 4 broers en 2 zussen. Zijn ouders runden een tuiniersbedrijf plus een groente en fruithandel.

Na de lagere school begon hij zijn priesteropleiding en ging 6 jaar naar het Klein Seminarie in Apeldoorn. Vervolgens studeerde hij 2 jaar filosofie in Dijnseburg en aansluitend 4 jaar theologie in Rijnsburg. Hij voltooide zijn studie in 1960. Samen met 24 mede studiegenoten werd Theo door Kardinaal Alfrink in Utrecht tot priester gewijd. In zijn geboorteplaats werd de jonge neomist feestelijk ingehaald over de Via Gladiola want dat hoort natuurlijk bij Nijmegen.

Nog in het zelfde jaar werd Theo tot kapelaan benoemd in zijn 1^e standplaats Klarenbeek. De eigenninnige pastoor van de parochie gaf helaas weinig speelruimte aan zijn nieuwe 'herdershond' dus werd zijn eerste parochie bijna een 'Kapelaan Odekerke verhaal'....

Totdat op zekere dag de oude pastoor op de tafel klom om een lamp te verwisselen.... Hij viel van de tafel en.....hij brak zijn been.

Opeens mocht Theo alles doen waarvoor hij al die jaren had gestudeerd. Eindelijk kon hij zich gaan ontwikkelen als een volwaardig priester. Na 1966 werd hij voor 6 jaar benoemd tot kapelaan in Doesburg en vervolgens nog enkele jaren in Utrecht.

De neomist met zijn zus Coby

In 1975 werd hij benoemd tot Pastoor van Bornerbroek en kreeg het hier erg naar zijn zin. Een aantal jaren had hij hier Jan Kortstee naast zich als kapelaan. Het was een 'gouden koppel' voor de parochie in die tijd. Zij werden door de gemeenschap ook zeer gewaardeerd. Vele parochianen werden op hun verjaardag (*soms nog na een vergadering*) even met een bezoekje vereerd.

Van 1983 tot aan zijn pensioen werd Theo nog een aantal jaren pastoor in respectievelijk Beek en Houten alwaar hij in 1997 eervol met Emeritaat ging.

Diamanten Priesterjubileum - Emeritus Pastor Th. van Ewijk

Met alle mooie herinneringen aan Twente besloot Theo natuurlijk heel dicht bij Bornerbroek te gaan wonen en, God zij dank, werd het (*voor ons*) Almelo. Theo was de eerste bewoner van het toen nog nieuwe appartementen complex aan de Boompjes. Ook op zijn balkon staan dus nu vanzelfsprekend...*boompjes*. Had hij dus toch nog tuiniersbloed? Hij had het hier naar zijn zin en voelde zich helemaal thuis. Op het bord boven een erehaag voor Priesters staat veelal geschreven: *'Gij zijt Priester in alle Eeuwigheid'*. Theo bleef ook tot op de dag van vandaag trouw aan zijn roeping. Ook nu *'als Pastor'* bleef hij dienstbaar! Vele parochies konden een beroep op hem doen in de weekendvieringen en bij uitvaarten. In verzorgingshuizen verzorgde hij vele vieringen. Ook onze eigen St.-Jorisparochie kon altijd op hem rekenen. Gelukkig geen rompslomp meer van vergaderingen, zei hij vaak, ik hoef alleen maar voor te gaan. Dit deed hij telkens weer als een échte Priester met een heel groot empathisch vermogen!

Op zondag, 26 juli zal Theo van Ewijk in de St. Georgiusbasiliek voor de laatste keer mee-celebreren in zijn eigen jubileum viering. Desgevraagd heb ik deze biografie graag voor, en over hem, geschreven. Ik heb Theo in de afgelopen 23 jaar mogen leren kennen als een markante persoonlijkheid met hele mooie eigenschappen.

Om er maar enkele te noemen...

Een échte pastoor, voorzichtig, afwachtend, begripvol, betrouwbaar, luisteraar, standvastig, respect voor het goeie in de mens, gezellige tafelgenoot, eigenwijs soms, gevoel voor humor, Bijbelse woordspelingen en nog veel meer...

Wie kende niet het kleine mannetje met regenjas en 'n hoedje, gezeten op een elektrische damesfiets. Er ging bijna geen dag voorbij of hij fietste wel een rondje door de Gravenallee en de Wateregge. Zijn manier om na een uitvaart even het hoofd leeg te maken. De zondagmiddag wordt nog steeds ingevuld met een *'potje kaarten'* samen met oude bekenden in Bornerbroek.

Nog maar wat graag praat hij over vroeger. Ooit werd Theo toegezongen over zijn geboortestreek met het lied; *'Land of hope and Glorie'* Dit land is 23 jaar geleden gelukkig voor ons, Almelo geworden. Dat het nog lang zo moge blijven. Voor wat de *'eeuwigheid'* betreft is voor Theo zeker een plaatsje gereserveerd. Zijn *'hemels'* paspoort is met deze biografie er bij, denk ik, prima in orde!

Ik wens, dat hij de resterende tijd van zijn *'aardse leven'* in goede gezondheid mag beleven en feliciteer hem van harte met zijn diamanten Priesterjubileum!

Fons Lucas

Almelo juli 2020

